

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Α΄

ΑΠΟΦΑΣΗ 4125/2014

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 13 Ιανουαρίου 2014, με την εξής σύνθεση: Αν. Γκότσης, Αντιπρόεδρος, Προεδρεύων, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος, που είχε κώλυμα, Σπ. Μαρκάτης, Ο. Ζύγουρα, Σύμβουλοι, Κ. Κονιδισιώτου, Θ. Ζιάμου, Πάρεδροι. Γραμματέας η Μ. Βλασερού.

Για να δικάσει την από 1η Μαρτίου 2013 αίτηση:

της ..., η οποία παρέστη με τον δικηγόρο Θεόδωρο Θεοδωρακόπουλο (Α.Μ. 19707), που τον διόρισε στο ακροατήριο,

κατά του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α.), ο οποίος παρέστη με την Αικατερίνη Κανελλοπούλου, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή η αιτούσα επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 158/25.11.2011 απόφαση της Επιτροπής Εκδίκασεως Ενστάσεων του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της εισηγήτριας, Παρέδρου Θ. Ζιάμου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο της αιτούσας, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και την αντιπρόσωπο του καθ' ου Οργανισμού, η οποία ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση ζητείται η ακύρωση της 158/25.11.2011 αποφάσεως της Επιτροπής Εκδίκασης Ενστάσεων με την οποία απορρίφθηκε η 430663/14.12.2009 ένσταση της αιτούσας κατά της 201005/09/15.4.2009 πράξεως του Προϊσταμένου του Κλάδου Οικογενειακών Επιδομάτων του ΟΓΑ. Με την τελευταία αυτή πράξη είχε απορριφθεί το 835/2.6.2008 αίτημα της ίδιας να της χορηγηθεί η προβλεπόμενη από την παρ. 4 του άρθρου 63 του ν. 1892/1990 ισόβια σύνταξη πολύτεκνης μητέρας.

2. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου. Τούτο δε διότι, με την εκδοθείσα κατόπιν σχετικού αιτήματος, υπ' αριθμ. 190/2012 πράξη του Προέδρου του Α΄ Τμήματος του Δικαστηρίου, χορηγήθηκε το

ευεργέτημα της πενίας στην αιτούσα, η οποία, με την πράξη αυτή, έχει απαλλαγεί από την υποχρέωση καταβολής παραβόλου (βλ. άρθρ. 194-204 ΚΠολΔ - π.δ. 503/1985, Α' 182, τα οποία εφαρμόζονται εν προκειμένω δυνάμει του άρθρου 40 του π.δ. 18/1989). Εξάλλου, το χορηγηθέν κατά τα ανωτέρω ευεργέτημα πενίας περιλάμβανε και τον ορισμό του δικηγόρου Αθηνών Θεόδωρου Θεοδωρακόπουλου ως πληρεξουσίου της αιτούσας, ο οποίος και υπογράφει το κατατεθέν εντός της εξηκονθήμερης προθεσμίας από την κοινοποίηση της 190/2012 πράξεως του Προέδρου, δικόγραφο της αιτήσεως ακυρώσεως. Συνεπώς, παραδεκτώς από την άποψη αυτή ασκείται και εισάγεται προς συζήτηση η υπό κρίση αίτηση ακυρώσεως.

3. Επειδή, στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου πρώτου του ν. 1910/1944 «Περί κωδικοποίησης και συμπλήρωσης της Νομοθεσίας "περί προστασίας πολυτέκνων"» (Α' 229), ο οποίος κυρώθηκε με την 303/30.5.1946 Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου (Α' 182), όπως το εδάφιο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 860/1979 (Α' 2) και ίσχυε πριν αντικατασταθεί με το άρθρο 6 παρ. 1 του ν. 3454/2006 (Α' 75), ορίζονται τα εξής: «Πολύτεκνοι υπό την έννοιαν του παρόντος νόμου είναι οι γονείς οι έχοντες τέσσαρα τουλάχιστον ζώντα τέκνα εκ νομίμου γάμου ή νομιμοποιηθέντα ή νομίμως αναγνωρισθέντα, εφ' όσον τα μεν θήλεα είναι άγαμα ή διατελούν εν διαζεύξει ή εν χηρεία και συντηρούνται υπό τινος των γονέων των, τα δε άρρενα εφ' όσον είναι ανήλικα». Περαιτέρω, στο άρθρο 63 του ν. 1892/1990 (Α' 101), με τίτλο του άρθρου «Μέτρα για το δημογραφικό πρόβλημα», ορίζονται τα εξής: «1. Στη μητέρα που αποκτά τρίτο παιδί καταβάλλεται επί τριετία μηνιαίο επίδομα ... [ήδη δε με την παρ. 1 του άρθρου 39 του ν. 2459/1997, Α' 17, το επίδομα τρίτου παιδιού καταβάλλεται μέχρι και τη συμπλήρωση του έκτου (6ου) έτους της ηλικίας του] 2. ... 3. (όπως η παρ. αυτή τροποποιήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 39 του ν. 2459/1997). Στη μητέρα που θεωρείται πολύτεκνη κατά το ν. 1910/1944, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει μέχρι σήμερα, καταβάλλεται μηνιαίο επίδομα ... για κάθε άγαμο τέκνο ηλικίας μέχρι και είκοσι τριών (23) ετών. ... 4. Στη μητέρα που δεν δικαιούται πλέον το επίδομα της προηγούμενης παραγράφου χορηγείται ισόβια σύνταξη ίση προς το τετραπλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη. 5. Τα επιδόματα των προηγούμενων παραγράφων καταβάλλονται στη μητέρα ανεξάρτητα από κάθε άλλο επίδομα, μισθό, σύνταξη, αμοιβή, αποζημίωση κ.λπ. 6. ... 7. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί να αναπροσαρμόζονται τα ποσά που ορίζουν οι διατάξεις των παρ. 1-4 αυτού του άρθρου και να καθορίζονται ειδικότερα, τεχνικά ή λεπτομερειακά θέματα διαδικασίας και εφαρμογής των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων». Μεταγενεστέρως, στην πιο πάνω παράγραφο 4 του άρθρου 63 του ν. 1892/1990 προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2163/1993 (Α' 125) το εξής εδάφιο, βάσει του οποίου απορρίφθηκε το επίμαχο αίτημα της αιτούσας: «Την ισόβια σύνταξη της παραγράφου αυτής δικαιούνται όσες μητέρες δεν θεωρούνται πολύτεκνες, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου πρώτου του ν. 1910/1944, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του ν. 860/1979, υπό την προϋπόθεση να έχουν την ελληνική υπηκοότητα ή να είναι ελληνικής καταγωγής πρόσφυγες και στις δύο δε περιπτώσεις να μένουν μόνιμα στην Ελλάδα και να είχαν ή να έχουν τέσσερα τουλάχιστον στη ζωή τέκνα από νόμιμο γάμο ή τέκνα που γεννήθηκαν χωρίς γάμο των γονέων τους». Αντίστοιχη διάταξη, που να απαιτεί ως προϋπόθεση για τη χορήγηση ισόβιας σύνταξης στην πολύτεκνη μητέρα να μένει αυτή μόνιμα στην Ελλάδα, περιέχεται και στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 2 της πιο πάνω Γ1α/440/7.2.1991 Κοινής Αποφάσεως του Αναπληρωτή Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και των Υφυπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 90Β'/21.2.1991), η οποία εκδόθηκε κατ' επίκληση της πιο πάνω εξουσιοδοτικής διατάξεως της παραγράφου 7 του άρθρου 63 του ν. 1892/1990 και κυρώθηκε και έχει ισχύ νόμου από τότε που άρχισε να ισχύει, με το άρθρο 18 παρ. 9 του ν. 2008/1992 (Α' 16). Εξάλλου, κατά τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 3 του ν. 2163/1993: «2. Για τη χορήγηση της

ισόβιας σύνταξης της παρ. 4 του άρθρου 63 του ν. 1892/1990, όπως συμπληρώνεται με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, απαιτείται η υποβολή σχετικής αιτήσεως από την ενδιαφερόμενη μητέρα, ο τύπος της οποίας ορίζεται από τον Ο.Γ.Α., και πιστοποιητικό δημοτικής ή κοινοτικής αρχής περί της οικογενειακής κατάστασης αυτής, ο τύπος του οποίου ομοίως ορίζεται από τον Ο.Γ.Α. 3. Οι διατάξεις των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 63 του ν. 1892/1990 και οι διατάξεις της Γ1α/440/1991 αποφάσεως των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η οποία κυρώθηκε με την παρ. 9 του άρθρου 18 του ν. 2008/1992 (ΦΕΚ 167 Α'), εφαρμόζονται και για τις παροχές τις οποίες προβλέπουν τα άρθρα 2 και 3 του νόμου αυτού, επιφυλασσομένων των διατάξεων της αμέσως προηγούμενης παραγράφου». Σύμφωνα δε με την παράγραφο 5 του πιο πάνω άρθρου: «Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού και του άρθρου 2 του παρόντος νόμου αρχίζει από την 1η Οκτωβρίου 1993». Εξάλλου, στο άρθρο 3 της πιο πάνω Γ1α/440/1991 κοινής υπουργικής αποφάσεως ορίζεται ότι: «Αρμόδιο όργανο για την αναγνώριση του δικαιώματος στις παροχές που θεσπίζονται με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 1892/1990, τον προσδιορισμό του ποσού αυτών και του χρόνου έναρξης και λήξης του δικαιώματος, καθώς και την ανάκληση, την αναστολή και την επαναχορήγηση της παροχής, ορίζεται ο Προϊστάμενος του Κλάδου Οικογενειακών Επιδομάτων του ΟΓΑ ή ο νόμιμος αναπληρωτής αυτού». Στο άρθρο 10 της ίδιας Κοινής Υπουργικής Αποφάσεως αυτής ορίζεται ότι: «1. Το κατά τις διατάξεις του άρθρου 3 της αποφάσεως αυτής αρμόδιο όργανο... εξετάζει τις αιτήσεις-δηλώσεις και τα δικαιολογητικά που υποβλήθηκαν και εφόσον κρίνει ότι δεν αποδεικνύεται πλήρως η ύπαρξη των νομίμων προϋποθέσεων, μπορεί να ζητήσει τα δικαιολογητικά που λείπουν ή να ζητήσει συμπληρωματικά στοιχεία και πληροφορίες από οποιαδήποτε δημόσια, δημοτική ή κοινοτική αρχή ή Ν.Π.Δ.Δ. ή Οργανισμό ή Ίδρυμα, τα οποία υποχρεούνται σε άμεση απάντηση. 2. Το όργανο που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα εκτιμά τα πραγματικά και νόμιμα περιστατικά και δεν δεσμεύεται από οποιοδήποτε τύπο, μπορεί δε για ανεύρεση της αλήθειας να λάβει υπόψη το οποιοδήποτε έγγραφο, χωρίς να δεσμεύεται από τα έγγραφα που έχουν υποβληθεί, πλην εκείνων για την απόδειξη της ηλικίας. Δεν δεσμεύεται από ένορκες δηλώσεις, βεβαιώσεις οι οποίες σε ουδεμία περίπτωση αποτελούν τυπική απόδειξη. 3... 4. Η πράξη με την οποία απορρίπτεται η αίτηση για χορήγηση επιδόματος ή ισόβιας σύνταξης, πρέπει να είναι επαρκώς αιτιολογημένη. 5. ... 6. Το αρμόδιο για τη χορήγηση επιδόματος ή ισόβιας σύνταξης όργανο, μπορεί να τάξει στον ενδιαφερόμενο ορισμένη προθεσμία για τη συμπλήρωση των δικαιολογητικών». Στο άρθρο δε 11 ότι: «1. Κατά της πράξης του αρμοδίου για την χορήγηση των παροχών του άρθρου 63 του ν. 1892/1990 οργάνου επιτρέπεται η άσκηση ένστασης από τον ενδιαφερόμενο ενώπιον Επιτροπής που εδρεύει στον ΟΓΑ... 3.... Οι διατάξεις του άρθρου 10 της παρούσας αποφάσεως εφαρμόζονται ανάλογα και από την ανωτέρω Επιτροπή». Τέλος, το άρθρο 15 της αποφάσεως αυτής αναφέρεται στην αναστολή της καταβολής των παροχών και ορίζει, μεταξύ άλλων, τα εξής: «1. ... 2. Η καταβολή των κατά τις διατάξεις των παρ. 3 και 4 παροχών αναστέλλεται από την 1η του επόμενου μήνα εκείνου που το δικαιούχο πρόσωπο απομακρύνθηκε από την Ελλάδα. 3. Οι παροχές των προηγούμενων παραγράφων που η καταβολή τους είχε ανασταλεί επαναχορηγούνται από την 1η του επόμενου μήνα εκείνου που έπαυσαν οι λόγοι αναστολής. 4.... 5. Απουσία του προσώπου του δικαιούχου ή του παιδιού για το οποίο χορηγείται επίδομα από την Ελλάδα για χρόνο λιγότερο του εξαμήνου δεν θεωρείται ως απομάκρυνση για την αναστολή του δικαιώματος. Επίσης δεν αναστέλλεται η καταβολή των παροχών του άρθρου 63 του ν. 1892/90 στις εξής περιπτώσεις απομάκρυνσης από την Ελλάδα, ανεξάρτητα με την χρονική διάρκεια αυτής: α) Εάν η απουσία τους οφείλεται σε λόγους νοσηλείας σε θεραπευτήρια. β) Εάν ο δικαιούχος της παροχής ή το παιδί για το οποίο χορηγείται το επίδομα απασχολείται στην αλλοδαπή σε εργασία για λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου ή Ελληνικού Ν.Π.Δ.Δ. ή Ελληνικής Τράπεζας ή Οργανισμού ή άλλων Ελληνικών Επιχειρήσεων οι οποίες εδρεύουν στην Ελλάδα ή

ακολούθησε την οικογένειά του στο Εξωτερικό η οποία απουσιάζει για τους ανωτέρω λόγους, ή εάν η απουσία οφείλεται σε λόγους σπουδών στην Αλλοδαπή. 6...».

4. Επειδή, από τις πιο πάνω διατάξεις συνάγεται ότι η μόνιμη διαμονή στην Ελλάδα της πολύτεκνης μητέρας αποτελεί, κατά τη ρητή διατύπωση της διάταξης της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2163/1993, απαραίτητη προϋπόθεση για να χορηγήσει σ' αυτήν ο ΟΓΑ ισόβια σύνταξη, ενώ τυχόν απομακρύνσεις της από την Ελλάδα μη υπερβαίνουσες εύλογο χρονικό διάστημα δεν δύναται να θεωρηθεί ότι αναιρούν τη συνδρομή της προϋποθέσεως της μόνιμης διαμονής. Η πράξη δε με την οποία απορρίπτεται η αίτηση για χορήγηση ισόβιας σύνταξης πρέπει να είναι επαρκώς αιτιολογημένη (βλ. ΣτΕ 3050/2014, 1873/2011).

5. Επειδή, η αιτούσα, μητέρα έξι τέκνων, υπέβαλε στον ΟΓΑ την 835/2.6.2008 αίτηση για τη χορήγηση ισόβιας σύνταξης πολύτεκνης μητέρας. Όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ήδη από το 1996 και κατά το χρόνο υποβολής της αιτήσεως η αιτούσα κατοικούσε μόνιμα με το σύζυγό της στην Αθήνα (από το 2010, μάλιστα, σε ιδιόκτητο διαμέρισμα) και είχε αριθμό φορολογικού μητρώου. Ως στοιχεία αποδεικτικά της μόνιμης διαμονής της στην Ελλάδα υπέβαλε στις 2.6.2008, στις υπηρεσίες του ΟΓΑ, την 835/2.6.2008 αίτηση για χορήγηση ισόβιας σύνταξης καταθέτοντας αρχικώς το από 16.2.2007 Ειδικό Δελτίο Ταυτότητας Ομογενούς και στη συνέχεια αντίγραφο της από 11.12.2009 αστυνομικής της ταυτότητας [μετά την απόδοση σε αυτήν της ελληνικής ιθαγένειας με την Φ.75544/50008/8.7.2009 (ΦΕΚ 1520B/27.7.2009) απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών], υπεύθυνη δήλωση θεωρημένη από την ΙΖ ΔΟΥ Αθηνών, ότι δεν υπείχε υποχρέωση υποβολής φορολογικής δήλωσης για τα έτη 1996-2007, εκκαθαριστικά σημειώματα για τα οικονομικά έτη 2008 έως και 2011, καθώς και φωτοτυπίες του διαβατηρίου της, από τις οποίες προέκυπταν αρκετές εισοδοί και έξοδοι από τη χώρα προς την Αλβανία κατά το χρονικό διάστημα από 2005 έως το 2008. Κατά την αιτούσα, οι μετακινήσεις της αυτές προς την Αλβανία δικαιολογούνταν από την ανάγκη φροντίδας της υπερήλικης μητέρας της, η οποία αντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα υγείας. Η αίτηση για χορήγηση ισόβιας σύνταξης απορρίφθηκε με την 201005/09/15.4.2009 πράξη της Προϊσταμένης του Κλάδου ΣΤ' Οικογενειακών Επιδομάτων του ΟΓΑ, με την αιτιολογία ότι από τα στοιχεία του φακέλου της υποθέσεως και ειδικότερα από τις σελίδες του διαβατηρίου της αιτούσας προέκυπτε ότι αυτή δεν διέμενε μόνιμα στην Ελλάδα. Κατά της ως άνω απορριπτικής πράξεως η αιτούσα άσκησε την 430663/14.12.2009 ένσταση ενώπιον της Επιτροπής Εκδικάσεως Ενστάσεων του ΟΓΑ (η οποία συμπληρώθηκε με την 1345/11.12.2009 αίτηση καταθέσεως πρόσθετων δικαιολογητικών), η οποία με την 158/25.11.2011 απόφασή της απέρριψε την ως άνω ένσταση, με την αιτιολογία ότι από τα στοιχεία του φακέλου δεν αποδεικνύεται ότι η ενιστάμενη διαμένει μόνιμα στην Ελλάδα και συνεπώς δεν έχει τις προϋποθέσεις που ορίζονται από τις ως άνω διατάξεις για να της χορηγηθεί ισόβια σύνταξη, επικύρωσε δε την 201005/15.4.2009 πράξη της Προϊσταμένης του Κλάδου ΣΤ' Οικογενειακών Επιδομάτων. Με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να ακυρωθεί διότι ερμηνεύει και εφαρμόζει πλημμελώς τις οικείες διατάξεις μη δεχόμενη ότι οι μετακινήσεις της αιτούσας από το μόνιμο τόπο διαμονής ήταν βραχύτερες του εξαμήνου και εν πάση περιπτώσει δικαιολογημένες, δεν αναιρούσαν δε τη μονιμότητα της διαμονής της στην Ελλάδα, ως νόμιμη προϋπόθεση χορήγησης της ισόβιας σύνταξης. Περαιτέρω προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν φέρει πλήρη, σαφή και ειδική αιτιολογία, όπως επιτάσσει η ειδική διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 10 της προαναφερόμενης Γ1α/4440/1991 Κοινής Υπουργικής Αποφάσεως, καθόσον δεν αναφέρεται στα στοιχεία του φακέλου από τα οποία προκύπτουν οι μη μακροχρόνιες απουσίες της αιτούσας από την Ελλάδα, ο ισχυρός δεσμός της με τη χώρα όπως αποδεικνύεται από την απονομή σε αυτήν της ελληνικής ιθαγένειας και η εν γένει σταθερή και μακροχρόνια ένταξή της στο βιοτικό περιβάλλον της χώρας (ιδιόκτητη

κατοικία στην Αθήνα, εγγραφή στα φορολογικά μητρώα κ.λπ.), αλλά με ανεπαρκή αιτιολογία στηρίζεται στις σελίδες του διαβατηρίου της ως στοιχείο κρίσης για τη μόνιμη διαμονή της στην Ελλάδα.

6. Επειδή, η προσβαλλόμενη με την κρινόμενη αίτηση απόφαση δεν είναι νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη, όπως απαιτείται από την προεκτεθείσα διάταξη του άρθρου 10 παρ. Α της Γ1α/440/1991 Κοινής Υπουργικής Αποφάσεως, δεδομένου ότι, ενώ η αιτούσα προσήγαγε στοιχεία προς απόδειξη της μόνιμης διαμονής της στην Ελλάδα, η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται αορίστως στις σελίδες του διαβατηρίου της, χωρίς να μνημονεύονται σ' αυτήν τα συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα απουσίας της αιτούσας από την Ελλάδα, ώστε να μπορεί να διαπιστωθεί, κατά τα εκτεθέντα στην τέταρτη σκέψη, κατά πόσο συνέτρεχε ή όχι εν προκειμένω, η απαιτούμενη από τις προεκτεθείσες διατάξεις προϋπόθεση της μόνιμης διαμονής για τη χορήγηση της επίμαχης συντάξεως. Για το λόγο δε αυτό, βασίμως προβαλλόμενο, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση και να ακυρωθεί η 158/25.11.2011 απόφαση της Επιτροπής Εκδίκασης Ενστάσεων του Ο.Γ.Α.

7. Επειδή, στο άρθρο 203 παρ. 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το οποίο εφαρμόζεται εν προκειμένω δυνάμει του άρθρου 40 του π.δ. 18/1989 κατά τα ήδη εκτεθέντα, ορίζεται ότι : «Αν η απόφαση επιβάλει τα έξοδα σε βάρος του αντιδίκου του απόρου, η είσπραξη των τελών χαρτοσήμου, του δικαστικού ενσήμου, του απογράφου και του αντιγράφου, καθώς και των προσαυξήσεών τους γίνεται σύμφωνα με το νόμο για την είσπραξη των δημόσιων εσόδων, ενώ εκείνων που οφείλονται στον άπορο, τους δικηγόρους ή άλλους δικαστικούς πληρεξούσιους και στους άλλους δικαστικούς υπαλλήλους επιδικάζονται στα πρόσωπα αυτά και εισπράττονται κατά τις διατάξεις της αναγκαστικής εκτέλεσης . . .». Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι ο ηττηθείς αντίδικος του διαδίκου στον οποίον παρασχέθηκε το ευεργέτημα της πενίας δεν απαλλάσσεται από την καταβολή δικαστικής δαπάνης. Αντιθέτως, από την πιο πάνω διάταξη σαφώς προκύπτει ότι δικαστική δαπάνη και δικηγορικές αμοιβές επιβάλλονται, εφόσον συντρέχει νόμιμη περίπτωση, εις βάρος του αντιδίκου εκείνου στον οποίον παρασχέθηκε το ευεργέτημα πενίας (ΣΤΕ 3137/2011, 478/2004). Συνεπώς, εν προκειμένω, πρέπει να επιβληθεί εις βάρος του ΟΓΑ δικαστική δαπάνη 920 ευρώ για την υπογραφή του δικογράφου της αιτήσεως ακυρώσεως και την παράσταση στο ακροατήριο του πληρεξουσίου της αιτούσας, δικηγόρου Αθηνών Θεόδωρου Θεοδωρακόπουλου.

Δια ταύτα

Δέχεται την αίτηση.

Ακυρώνει την 158/25.11.2011 απόφαση της Επιτροπής Εκδίκασης Ενστάσεων του Ο.Γ.Α. κατά το αιτιολογικό.

Αναπέμπει την υπόθεση στη Διοίκηση για τις κατά το αιτιολογικό ενέργειες.

Επιβάλλει στον καθ' ου η αίτηση Οργανισμό τη δικαστική δαπάνη της αιτούσας, η οποία ανέρχεται στο ποσό των εννιακοσίων είκοσι (920) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 20 Ιανουαρίου 2014 και στις 23 Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος Η Γραμματέας

Αν. Γκότσης Μ. Βλασερού

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 24ης Νοεμβρίου 2014.

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος Η Γραμματέας

Αν. Γκότσης Β. Κατσιώνη